УДК 811.161.2’373.23:316.77
DOI https://doi.org/10.32782/2710-4656/2026.5/08

Шульська Н. М.
https://orcid.org/0000-0003-4703-1798
Волинський національний університет імені Лесі Українки

Зінчук Р. С.
https://orcid.org/0000-0002-5432-7346
Волинський національний університет імені Лесі Українки

Заваринська І. Ф.
https://orcid.org/0000-0002-1343-3505
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

МУЛЬТИКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ НЕОФІЦІЙНОЇ НОМІНАЦІЇ ОСІБ У СУЧАСНОМУ МІЛІТАРНОМУ ДИСКУРСІ: ПОЛЬСЬКОМОВНІ ВПЛИВИ ТА ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА СПЕЦИФІКА

У статті досліджено мультикультурний аспект неофіційної номінації осіб у сучасному мілітарному дискурсі крізь призму польськомовних впливів. Актуальність розвідки зумовлена активним функціюванням позивних українських військових та необхідністю комплексного вивчення іншомовних компонентів, що беруть участь у формуванні їхньої семантики й культурної маркованості. Виявлено й схарактеризовано мультикультурні чинники формування позивних. Установлено їхню лексико-семантичну організацію та тематичну диференціацію; досліджено специфіку польськомовних впливів і простежено функціювання таких номінацій у сучасній українській медіамові. Джерельну базу становлять різножанрові тексти українських онлайн-медіа, у яких зафіксовано позивні імена. У процесі дослідження застосовано описовий, лексико-семантичний, мотиваційний та контекстуальний методи аналізу. З’ясовано, що польськомовні компоненти зреалізовані переважно через асоціативно марковані номінації. Показовим виявом польськомовного впливу є активне функціювання позивного Поляк, у семантиці якого актуалізовано етнонаціональну належність та асоціацію з польським культурним простором.

На основі аналізу фактичного матеріалу виокремлено найбільш репрезентативні тематичні групи іменувань із топонімною та географічно-культурною, релігійно-конфесійною, соціально-становою і побутовою мотивацією. Зауважено, що залучення польськомовних елементів сприяє вторинному переосмисленню лексем і формуванню в них особової, характеризувальної та культурно-асоціативної семантики. Медійне функціювання таких номінацій засвідчує взаємодію українського й польського мовно-культурних просторів та репрезентує мультикультурний характер сучасного мілітарного дискурсу.

Ключові слова: *неофіційна номінація, позивний, мілітарний дискурс, медіамова, польськомовний вплив, полонізм, лексико-семантична специфіка, мультикультурна комунікація.*

Постановка проблеми. Сучасний український мілітарний дискурс формується в умовах інтенсивної міжкультурної взаємодії, що істотно впливає на мовні процеси, пов’язані з номінацією учасників воєнної комунікації. Особливу зацікавленість у цьому контексті становлять особові військові номінації (позивні) – неофіційні назви захисників і захисниць України, які виникають у межах професійного, групового й неформального спілкування. Їхнє творення зумовлене комплексом чинників, серед яких важливе місце посідають особистісні характеристики номінованої особи, специфіка військового середовища, соціокультурний досвід, актуальні суспільні події, прецедентні явища, а також контакти з іншими мовами й культурами. Мультикультурний характер сучасної воєнної комунікації розширює джерела формування позивних, сприяючи залученню іншомовних лексем, культур-

© Шульська Н. М., Зінчук Р. С., Заваринська І. Ф., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

них образів, антропонімних моделей, асоціативних номінацій і мовних конструкцій. Унаслідок українсько-польської взаємодії, зокрема активізації контактів між представниками українського та польського суспільств у період російсько-української війни, помітним стає польськомовний компонент у системі особових номінацій. Польські лексеми, власні назви, культурні реалії та мовні моделі часто слугують ресурс для творення позивних, набуваючи в українському комунікативному середовищі нових або додаткових семантичних та прагматичних відтінків. Водночас функціювання неофіційних антропонімів бійців не обмежене середовищем їхнього первинного виникнення. Сьогодні медійні засоби активно залучають особові мілітарні номінації до репрезентації учасників війни, унаслідок чого неофіційні імена переходять із професійного та міжособистісного спілкування в публічний інформаційний простір. У медіатекстах позивний може виконувати не лише номінативну, а й ідентифікаційну, характеризувальну, оцінну, експресивну, символічну та меморіальну функції. Його використання сприяє персоніфікації воєнної історії, формуванню образу бійця та актуалізації певних культурних смислів. Проникнення номінацій військових у мову медіа зумовлює їхню вторинну комунікативну адаптацію: неофіційні антропоніми стають доступними ширшій авдиторії, закріплюються в медійному вжитку, можуть набувати нових контекстуальних значень і поступово виходити за межі первинного середовища побутування. Відтак сучасний медіадискурс – важливий простір не лише для репрезентації, а й для поширення та переосмислення мілітіарних номінацій як елементів української мови воєнного часу. Попри значну увагу мовознавців до неофіційних особових номінацій, мультикультурні чинники їхнього творення та подальше функціювання в медіамові потребують комплексного опрацювання. Зокрема, недостатньо з'ясовано механізми залучення іншомовних елементів до творення позивних, специфіку їхньої лексико семантичної адаптації в українському середовищі, а також особливості репрезентації таких номінацій у сучасній медійній сфері. Окремого дослідження потребує польськомовний компонент як показник українсько-польської міжкультурної взаємодії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика неофіційного називання осіб у сучасному мілітарному дискурсі перебуває на перетині кількох актуальних напрямів української лінгвістики: антропонімії, дослідження іншомовних запозичень, міжкультурної комунікації, військової лінгвістики та медіадискурсу. Мотиви номінації та лексико-семантичну специфіку позивних українських військовослужбовців розглядають Н. Хрустик, С. Петрова, Т. Серкал, зосереджуючись на мотиваційних моделях творення таких номінацій [9]. Г. Мацюк досліджує лексичну базу військових псевдонімів українських захисників, простежуючи її динаміку та структурно-семантичні характеристики [3]. Стилістично-прагматичні особливості неофіційної антропонімії в сучасному українському дискурсі аналізує В. Шиманська [10]. Дослідники висвітлюють і функційно-семантичний аспект позивних у мові масмедіа [13]. Ці праці формують теоретичне підґрунтя для аналізу позивних як різновиду неофіційних особових номінацій.

На семантичні й хронологічні аспекти лексичних польськомовних запозичень звертає увагу В. Піддубна [5], а регулятивний потенціал полонізмів у художньому тексті вивчають А. Болотнікова та С. Галаур [2]. О. Семенюк розглядає іншомовні запозичення як маркери лінгвокультурної ситуації сучасного українського мовлення [6]; О. Нестерчук аналізує полонізми-оніми в говірках Волинського Полісся та Підляшшя [4]. Ці розвідки дають змогу окреслити механізми побутування польськомовних елементів в українському лінгвопросторі. Історію та основні напрями вивчення польсько-українських мовних зв'язків узагальнює В. Титаренко [8]. Міжкультурний діалог у сучасному масмедійному дискурсі розглядає Л. Башманівська [1]. Праці цього спрямування важливі для інтерпретації польськомовних елементів не лише як формальних запозичень, а і як маркерів культурної взаємодії, що можуть актуалізувати певні історичні, соціальні та культурні асоціації. Питання військової лінгвістики та мілітарного медіадискурсу порушує І. Серебрянська [7]. Важливо, що науковці досліджують запозичену лексику як інструмент мультикультурної комунікації у воєнному медіадискурсі саме на матеріалі неофіційної антропонімії військових [11]. Н. Шульська, Р. Зінчук, С. Остапчук окреслюють лінгвальний і мультикультурний аспекти функціювання іншомовної лексики в сучасній медіакомунікації [12]. Ці дослідження безпосередньо наближені до заявленої проблематики, проте специфіка польськомовних впливів на лексико-семантичну організацію позивних системно ще не була предметом окремого аналізу. Попри те, що сучасні українські мовознавчі студії вже мають вагомі напрацювання щодо неофіційної антропонімії військових, мотивації та семантики позивних, поширення запо-

зиченої лексики, польсько-українських мовних контактів і мультикультурної комунікації, однак недостатньо висвітленим залишається питання польськомовного впливу на формування та лексико-семантичну організацію позивних у сучасному мілітарному медіадискурсі, що й визначає актуальність запропонованого дослідження.

Постановка завдання. Мета статті – виявити й схарактеризувати мультикультурні чинники формування особових військових номінацій (позивних), встановити їхню лексико-семантичну організацію та тематичну диференціацію, визначити особливості польськомовних впливів на їхнє творення, а також простежити процес проникнення й функціювання таких номінацій у сучасній українській медіамові.

Матеріалом дослідження слугують тексти сучасних українських медіа, у яких зафіксовано неофіційні особові номінації українських військових. До сформованого корпусу залучено матеріали онлайн-видань різних жанрів, зокрема новинні та аналітичні публікації, інтерв'ю, репортажі, авторські матеріали. Добір таких джерел зумовлений необхідністю простежити реальне функціювання позивних у сучасному мілітарному медіадискурсі та встановити особливості їхньої семантики, мотивації й культурної маркованості. Водночас медійні тексти розглянуто передусім як простір фіксації та побутування вже наявних неофіційних номінацій**,** а не як середовище їхнього первинного творення. Така джерельна база дає змогу виявити позивні з польськомовним компонентом та простежити способи їхньої семантичної адаптації й функційного використання в українському медійному просторі.

Виклад основного матеріалу. Неофіційні особові мілітарні номінації становлять специфічний пласт сучасної української антропонімної лексики, формування якого відбувається під впливом комплексу соціальних, культурних і мовних чинників. Їхня лексико-семантична структура відображає індивідуальні характеристики номінованої особи, особливості військового середовища, актуальні суспільно-політичні реалії, а також результати міжмовної та міжкультурної взаємодії. У цьому аспекті показовим є залучення іншомовних лексичних ресурсів, зокрема польськомовних елементів, які беруть участь у формуванні семантики та образної мотивації окремих позивних. Тематична диференціація неофіційних іменувань військових засвідчує широкий асоціативний діапазон номінації та відображає різноманітність культурних кодів, актуалізованих у процесі творення. Велику частку таких антропонімів формують позивні, у структурі або семантиці яких простежуємо польськомовний компонент. Їхній аналіз дає змогу виявити механізми міжмовного запозичення, семантичної трансформації та адаптації іншомовних елементів до українського комунікативного середовища. Водночас потрапляння позивних до медіатекстів сприяє їхньому поширенню за межами первинного військового середовища, закріпленню в публічному мовленні та актуалізації додаткових номінативних, характеризувальних, оцінних і культурно-маркувальних значень.

Показовий вияв мультикультурної взаємодії – активне функціювання позивних із лексемою *поляк*, пор. *Ростислав Низицький, **«Поляк»**, боєць «Азова»: «Ми міняємо хід історії стовідсотково»* (ukrinform.ua, 13.12.2023); *Пам'яті старшого сержанта Сергія Клованича (позивний **«Поляк»**)* (ukrinform.ua, 17.03.2026); *«Україна – це люди»: історія воїна 100 бригади з позивним **«Поляк»*** (bug.org.ua, 14.05.2024); *Служба на передовій: позитив і спротив паніці – кредо військового з позивним **«Поляк»*** (pokrovsk.news, 06.06.2023).

Неодноразово в медіатекстах натрапляємо й на мотивувальну ознаку появи міліпсевдонімів: *Володимир на позивний **«Поляк»** – боєць штурмового підрозділу 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади. Чоловік родом з Тернопільської області, багато років працював у Польщі. Позивний **«Поляк»** у військового через те, що він й досі часто спілкується з польськими колегами* (suspilne.media, 19.06.2023); *Штурмовик має позивний **«Поляк»**, оскільки півтора року працював у Польщі й тепер знає їхню мову* (suspilne.media, 02.04.2024). Показовим прикладом польськомовного впливу на творення особових неофіційних іменувань є позивний *Polsky*, зафіксований у медіаматеріалі про польського добровольця, який воює на боці України, пор. *Історія польського добровольця на псевдо **Polsky:** «Я воюю за Україну і цим пишаюся»* (argumentua.com, 20.08.2026). В основі антропоніма – запозичений компонент *polski* («польський»), що зазнав формальної адаптації та функціює як індивідуальна військова номінація. Семантична мотивація позивного прозора й безпосередньо пов'язана з національністю номінованої особи. Бачимо, що в медіатексті значення позивного додатково розкрито через пряму характеристику. Аналізоване неофіційне найменування виконує не лише ідентифікаційну, а й культурно-маркувальну функцію, репрезентуючи польське походження військовослужбовця та водночас актуалізуючи українсько-польську міжкультурну вза-

ємодію в умовах війни. Аналіз сучасного воєнного дискурсу засвідчує, що лексема *поляк* у вторинній антропонімній номінації не обов'язково має буквальне етнонаціональне значення. У конкретному комунікативному контексті вона може бути мотивована походженням, тривалим перебуванням особи в Польщі, знанням польської мови, характерними рисами поведінки чи зовнішності, професійними або особистими зв'язками з польським середовищем. Семантична структура позивного формується на перетині денотативного значення лексеми та індивідуально-асоціативних смислів, актуалізованих у конкретній ситуації номінації. Потрапляючи з неформального або військового комунікативного середовища до медіамови, ці назви зберігають первинну ідентифікаційну функцію, але водночас стають засобом додаткової характеристики особи. Через позивний медіа можуть актуалізувати її культурний досвід, зв'язки з Польщею, мовну компетентність або належність до певного соціокультурного середовища.

На основі аналізу неофіційної антропонімії військових виокремлюємо найбільш репрезентативні тематичні групи таких іменувань:

1. Позивні з топонімною мотивацією та географічно-культурними асоціаціями. До цієї групи належать неофіційні особові номінації, сформовані на основі назв географічних об'єктів, передусім міст, регіонів, історико-культурних земель та природних локусів. В антропонімному сегменті досліджуваного матеріалу потенційно репрезентативні такі назви, як *Варшава* і *Краків*: *Солдат Сергій Поляк (позивний **Варшава**) загинув 9 жовтня 2023 р. у районі с. Приютне Запорізької області* (memorybook.org.ua); *На Харківському напрямку загинув доброволець із Білорусі з позивним **Краків*** (censor.net, 09.06.2024); *Володимир Галецький (**«Варшава»**) – бойовий медик спецпідрозділу ГУР МО «Кракен». Загинув 13 вересня 2022 року під час контрнаступу та звільнення Куп'янська на Харківщині у віці 25 років* (novapolshcha.pl); *23-річний військовий із позивним **«Варшава»** не захотів пересиджувати війну за кордоном* (army.fighter.ua, 20.02.2026). Виявляємо фонетичну видозміну позивного: *Мацей із позивним **«Краков»** – колишній військовослужбовець Війська Польського (а також досвідчений боєць, який служив в Африці), який має українське коріння та став на захист України з перших днів повномасштабного російського вторгнення* (ildu.mil.gov.ua).

Спостерігаємо, що мотиваційна основа таких імен військових здебільшого асоціативна, зрідка – пряма. В асоціативній моделі топонім постає як культурно маркований образ, що актуалізує історичні, національні, соціальні, емоційні або символічні асоціації. Часто вибір географічної назви може бути зумовленим її асоціативним зближенням з ім'ям, прізвищем, місцем походження чи проживання бійця, а також формальною або фонетичною подібністю до антропоніма. Під час прямої мотивації географічна назва актуалізує реальний зв'язок носія з відповідним локусом – походженням, проживанням, перебуванням, навчанням, професійною чи військовою діяльністю. У такому разі топонім у структурі позивного виконує не лише номінативно-ідентифікаційну, а й культурно-асоціативну, символічну та характеристичну функції. Використання польських географічних назв як основи позивних засвідчує проникнення польських мовнокультурних елементів у військове комунікативне середовище та відображає ширші процеси міжкультурної взаємодії.

2. Неофіційні номінації з релігійно-конфесійною мотивацією. Такі позивні утворені від назв представників духовенства, релігійних орденів, конфесійних спільнот та пов'язаних із ними реалій. Найбільш репрезентивний позивний цієї групи *Ксьондз* / *Ксьонз*, пор. *«Там, де чекають, війна не припиняється»: історія вінницького бійця на псевдо **«Ксьондз»*** (suspilne.media, 30.12.2025); *Михайло Мельник (**«Ксьондз»**) – молодший сержант, боєць Сил територіальної оборони ЗСУ. Мужньо виконував бойові завдання та загинув 21 грудня 2022 року під час бою поблизу села Вишневе на Харківщині* (memorybook.org.ua); *Батько чотирьох дітей, військовослужбовець Юрій Бовт (позивний **Ксьондз**) вчетверте їде на фронт* (wz.lviv.ua, 09.11.2022). Його частотність може свідчити про продуктивність польськомовного релігійного компонента у творенні неофіційних особових номінацій. Такі позивні актуалізують католицьку, зокрема польську, культурно-релігійну традицію та можуть набувати додаткової характеристичної або асоціативної семантики, пов'язаної зі зовнішністю, поведінкою, манерою спілкування, рисами характеру, професійною чи релігійною діяльністю військовослужбовця.

3. Позивні із соціально-становою мотивацією об'єднують неофіційні особові номінації, в основі яких лежать назви соціальних станів, статусів або представників певних суспільних груп, напр. *Історія криворізького шахтаря Олександра на позивний **«Пан»** з 17 ОВМБр* (veskr.com.ua, 04.07.2026); *47-річний старший солдат Василь Шляховчук (позивний **Шляхта**) загинув 24 листопада 2023 р.,*

виконуючи бойове завдання в районі с. Синьківка Харківської області (memorybook.org.ua); *Солдат Владислав Медзенівський, позивний* ***Шляхтич****, загинув 12 червня 2023 року в районі села Мала Токмачка Запорізької області* (memorial.ua); «*Я знав, що буде жорстко» Франківець* ***«Магнат»*** *про оборону Луганщини та Донеччини* (suspilne.media, 04.03.2026). Такі номінації актуалізують історично марковану лексику, пов'язану передусім із польською шляхетською та соціально-становою традицією. У системі позивних цієї групи виразно домінує лексема *пан*, що вирізняється високою продуктивністю та широким спектром асоціативних значень, пор. *Вночі, під прикриттям «Мавіків» зі скидами за допомогою ударного дрона «Вампір» вдалося це зробити, – розповів начальник розвідки прикордонної комендатури «Фенікс» на позивний* ***«Пан»*** (suspilne.media, 01.04.2024); *«Небо буквально кипіло» – історія бійця 102 окремої бригади ТрО з позивним* ***«Пан»*** (if.informator.ua, 12.05.2026); *Господар на полі бою: військовий 10 бригади Дмитро на псевдо* ***«Пан»****.* ***«Пан»*** *– господар на полі бою. Він зосереджений, уважний, сконцентрований. Воїн відмінно організовує оборону* (dzerkalo.media, 30.05.2022); *Заступник командира підрозділу безпілотних авіаційних систем «Фенікс» Луганського прикордонного загону Андрій Полторацький на псевдо* ***«Пан»*** *отримав орден «За мужність» II ступеня* (suspilne.media, 15.06.2026). Бачимо, що ця лексема в контексті позивних імен актуалізує уявлення про статусність, авторитет, упевненість, манеру поведінки чи зовнішність носія, а також може використовуватися іронічно або жартівливо. Отже, ця група неофіційних номінацій демонструє переосмислення соціально-станової лексики як засобу індивідуалізації та характеристики бійців, а також збереження польськомовного культурно-історичного компонента в сучасній системі позивних.

4. Позивні імена з побутовою мотивацією. Мілітіпсевдоніми цієї групи постали на основі назв традиційних страв, продуктів, одягу, занять, предметів та інших реалій повсякденного життя, пов'язаних із польською культурою, пор. *Пончик* < українська адаптація до пол. *p*ączek: *22-річному воїну-росомасі побратими дали позивний* ***«Пончик»*** *– бо завжди ходить у повному обмундируванні та спорядженні* (petropavlivka.city, 26.05.2023); *Журек* < пол. *żurek*: *Герої серед нас: історія артилериста* ***«Журека»*** *з 2 Галицької бригади* (gazeta-misto.te.ua, 05.12.2025); ***Жупан*** < пол. żupan: *Старший солдат Тарас Тисовський (позивний* ***Жупан****) загинув 1 листопада 2022 р. у бою з окупантами біля с. Павлівка на Донеччині* (memorybook.org.ua).

Проаналізовані позивні засвідчують переосмислення назв повсякденних реалій у вторинні особові номінації, а актуалізація польськомовних лексем і культурних реалій надає їм виразного національно-культурного забарвлення.

Висновки. Отже, проведений аналіз засвідчив, що польськомовні впливи – один із чинників формування й семантичного урізноманітнення неофіційних особових номінацій українських військових. У дослідженому матеріалі виокремлено тематичні групи позивних із топонімною, релігійно-конфесійною, соціально-становою та побутовою мотивацією. Польськомовний компонент реалізується через запозичені лексеми, культурно марковані назви та асоціативно пов'язані з польським культурним простором номінації. У медіадискурсі такі позивні функціюють як засоби ідентифікації, характеристики особи та актуалізації культурних асоціацій, засвідчуючи взаємодію українського й польського мовнокультурних просторів.

Перспективи подальших наукових пошуків убачаємо в розширенні корпусу медійних матеріалів, поглибленому дослідженні мотиваційних моделей маркованих позивних, їхньої словотвірної та прагматичної специфіки, а також у зіставному аналізі польських і українських неофіційних особових номінацій. Перспективне і вивчення динаміки функціювання таких позивних у різних жанрах сучасного медіадискурсу.

Список літератури:

1. Башманівська Л. А. Міжкультурний діалог у сучасному масмедійному дискурсі. *Міжкультурна комунікація в контексті глобалізаційного діалогу: стратегії розвитку:* матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Одеса, 2022. С. 197–200. https://doi.org/10.36059/978-966-397-280-0-59

2. Болотнікова А., Галаур С. Полонізми та їхній регулятивний потенціал у творах української літератури. *Українська полоністика*. 2023. Вип. 21. Філологічні дослідження. С. 11–19. http://dx.doi.org/10.35433/2220-4555.21.2023.fil-2.

3. Мацюк Г. П. Лексична база військових псевдонімів українських захисників: динаміка змін. Вісник Львівського університету. Серія філологічна. 2024. Вип. 76. С. 93–107. http://dx.doi.org/10.30970/vpl.2024.76.12568

4. Нестерчук О. Полонізми-оніми в говірках Волинського Полісся і Підляшшя. *Studia methodologica*. 2026. № 61. С. 15–125. https://doi.org/10.32782/2307-1222.2026-61-10

5. Піддубна В. В. Лексичні полонізми в українській мові: хронологічний і семантичний аспекти. *Матеріали І Міжнародної славістичної конференції, присвяченої пам'яті святих Кирила і Мефодія, Харків, 11 трав. 2021 р*. Харків ; Шумен: ХІФТ, 2021. С. 154–159.

6. Семенюк О. А. Запозичення в сучасному українському мовленні як маркер лінгвокультурної ситуації. *Лінгвістичні дослідження*. 2023. Вип. 59. С. 77–88.

7. Серебрянська І. Військова лінгвістика як спосіб забезпечення ефективної професійної комунікації українських військовослужбовців. Лінгвістичні студії. 2025. № 49. С. 154–164. https://doi.org/10.31558/1815-3070.2025.49.11

8. Титаренко В. М. Польсько-українські мовні зв'язки: історія вивчення. Українська полоністика. 2025. № 23. С. 87–100. https://doi.org/10.35433/2220-4555.23.2025.fil-8

9. Хрустик Н. М., Петрова С. А., Серкал Т. С. Позивні українських військовослужбовців: мотиви номінації. Вісник Одеського національного університету. Серія: Філологія. 2021. Т. 24. Вип. 1(19). С. 104–114. https://doi.org/10.18524/2307-8332.2021.2(24).251860

10. Шиманська В. Стилістично-прагматичні маркери неофіційної антропонімії в сучасному українському дискурсі. *Філологічний часопис*. 2025. № 2. С. 111–116. https://doi.org/10.31499/2415-8828.2.2025.346996

11. Шульська Н. М., Мартинюк М. І., Костюк Ю. М. Запозичена лексика як інструмент мультикультурної комунікації у воєнному медіадискурсі: на матеріалі неофіційної антропонімії військових. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2025. Т. 36 (75). № 6. Ч. 1. С. 71–76. https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.6.1/12

12. Шульська Н. М., Зінчук Р. С., Остапчук С. С. Іншомовна лексика в сучасній медіакомунікації: лінгвальний і мультикультурний аспекти. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2025. № 71. С. 190–194. https://doi.org/10.32782/2409-1154.2025.71.43

13. Navalna M., Kostusiak N., Stanislavchuk N., Kapeliukh D., Kushch N., Demeshko I. Call Signs of Ukrainian Military in the Language of Mass Media: Functional-Semantic Aspect. *International Journal of Basic and Applied Sciences*. 2025. Vol. 14, № 4. P. 54–63. https://doi.org/10.14419/kef5dr95.

Shulska N. M., Zinchuk R. S., Zavarynska I. F. THE MULTICULTURAL ASPECT OF UNOFFICIAL PERSONAL NOMINATION IN CONTEMPORARY MILITARY DISCOURSE: POLISH-LANGUAGE INFLUENCES AND LEXICAL-SEMANTIC SPECIFICITY

The article examines the multicultural aspect of unofficial personal nomination in contemporary military discourse through the lens of Polish-language and Polish-cultural influences. The relevance of the study is determined by the active use of call signs among Ukrainian military personnel and the need for a comprehensive examination of foreign-language components involved in shaping their semantics and cultural markedness. The multicultural factors underlying the formation of call signs are identified and characterized. Their lexical-semantic organization and thematic differentiation are established; the specific features of Polish-language influences are examined, and the functioning of such nominations in contemporary Ukrainian media language is traced. The source base comprises texts from Ukrainian online media of various genres in which call signs are recorded. The study employs descriptive, lexical-semantic, motivational, and contextual methods of analysis. It is established that Polish-language and Polish-cultural components are realized predominantly through associative-marked nominations. A telling manifestation of Polish-language influence is the widespread use of the call sign Poliak ('Pole'), which directly actualizes ethnic and national affiliation and the Polish cultural component. Based on the analysis of the empirical material, the most representative thematic groups of nominations are identified, including those motivated by toponymic and geographically cultural, religious-confessional, social-estate, and everyday-life associations. It is noted that the incorporation of Polish-language elements contributes to the secondary reinterpretation of lexical items and the development of personal, characterizing, and culturally associative meanings. The functioning of such nominations in the media demonstrates interaction between Ukrainian and Polish linguistic and cultural spaces and represents the multicultural nature of contemporary military discourse.

Keywords: *unofficial nomination, call sign, military discourse, media language, Polish-language influence, Polonism, lexical-semantic specificity, multicultural communication.*

Дата першого надходження статті до видання: 08.09.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 29.09.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 16.11.2026